

var i Jærd med at gaa i Land paa Sjælland, vilde være meget svag, idet den Øverstbefalende først og fremmest maatte sørge for at have sit Mandskab saaledes i Behold, at han kunde dække det befæstede Kjøbenhavn. Vi have, naar det en Gang kommer til Stykket, vist ikke mere Mandskab, end hvad der skal bruges dertil, og det vilde være farligt at udsætte en stor Del af Hæren for at blive oprevet ved en Kamp under et Landgangsforløb.

Der er undertiden blevet henvist til andre Landes Exempel, og man har jagt til Demokratiet heri Landet: je hen til Frankrig, der er store politiske Rivninger lige saa vel som hos os, men dem lader man ligge, saa snart Spørgsmaalet er om Landets Forsvar. Jeg vil dertil svare, at for det Første har man i Frankrig ikke den Slags Regjering som i Danmark, der har man ikke en Regjering, der siger: dette er min Billie, den skal gennemføres, og hvis jeg ikke faar den igjennem med Rigsdagen, maa de Herrer være forberedte paa, at jeg sætter den igjennem mod Rigsdagen. For det Andet er Frankrig saaledes stillet, at naar det anstrænger sig til det Yderste, kan det have grundet Haab om at være i Stand til at kunne værges Landet. Om Danmark kan man derimod kun sige, at selv om det anstrænger sig til det Yderste, vil det kun kunne holde sig 2 Maanedre eller maaste 3, hvis vi ere heldige, men forsvare os overfor en overmægtig Fjende i Længden kunne vi ikke. Nu er det et stort Spørgsmaal, hvorledes det vil stille sig, hvis et Kjøbenhavn, befæstet efter den foreliggende Plan, virkelig kommer til at udholde en Besæring. Der er mange, ogsaa sagkyndige Folk, der have henpeget paa den Vanskelighed, at man har den store By bag ved sig med den store Befolkning. Nu gaar Forslaget ud paa saa vidt muligt at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn, men selv om man vil gaa ud fra, at Grændsen for hvad Skydevaaben kunne udrette i saa Henseende, maaste snart vil være naaet, skjøndt det er der jo Ingen, der veed, kan jeg for mit Bedkommende ikke lufte Diet for, at med den Fart, der er i de militære Opfindelser, vil det aldeles ikke være umuligt at forudsætte, at man inden en kortere eller længere Arrække lærer at transportere de meget stærkt exploderende Stoffer, som man jo gjør stærkere Nar for Nar, for ikke at sige Dag for Dag, ind i den tættest befolkede By, selv om det ikke, skulde lykkes at transportere dem ind ved Hjælp af Kanoner. Jeg har set en Antydning i Retning af Luftballoner. Jeg veed ikke hvor meget det har paa sig, men jeg vil ikke anse det for umuligt, eller utænkeligt, at

Luftballoner kunne transportere Granater med meget stærkt exploderende Stoffer ind i Byen, og jeg er rigtignok bange for, at den korte Tid, i hvilken det indsluttede Kjøbenhavn vil kunne holde sig, vilde blive endnu mere forkortet, hvis en Fjende faae sig i Stand til paa den eller en lignende Maade at ødelægge en større Del af Byen hver Dag.

Nei, dette Forslag bliver ikke til Lov, i alt Fald ikke til den Slags Love, der indledes paa den sædvanlige Maade: „Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Samtykke stadfæstet“. Den eneste Interesse, foretkommer det mig, der knytter sig til denne Sag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Forslag vil blive til Lov paa en anden Maade. Derom have vi tidligere forhandlet i denne Sag, og jeg maa sige, at jeg har faaet det Indtryk, at vi i denne Retning befindes os paa ghygende Grund. Den meget ærede Minister har taget sit Forbehold, i Begyndelsen svagere, senere stærkere. Han endte med, sidste Gang dette Spørgsmaal var fremme, at henvise til, at for at saadant Noget skulde gennemføres, maatte der findes en paatrængende Nødvendighed, det var ikke muligt at forudsige, om en saadan paatrængende Nødvendighed kunde indfinde sig i Løbet af 3 à 4 Aar, og som Følge deraf kunde han Sindet love i saa Henseende. Disse paatrængende Nødvendigheder er det jo vanskeligt at dømme om, efter som det jo er Regjeringen selv, der har paataget sig at afgjøre, naar de ere til Stede. Der som man vil finde en paatrængende Nødvendighed deri, at Rigsdagen ikke vedtager et Forslag som dette, ja, saa er der ingen Tvivl om, at den paatrængende Nødvendighed kan komme, før Noget tænker derpaa. Naar vi i Mindretallet stemme imod dette Forslag, gjøre vi det, fordi vi ikke ville give vor Stemme til denne Foranstaltning, da vi anse den for finansiel uoverkommelig og for i andre Henseender uhenigtsmæssig og farlig, men vi gjøre det ogsaa, fordi vi ved vor Stemmegivning ville nedlægge en bestemt Indsigelse imod, saa Mange som vi ere, at denne Sag søges gennemført imod Rigsdagen.

Udsig: Jeg har tidligere tilladt mig heri Thinget at udiale, at jeg hører til dem, der ikke kunne se Andet, end at den hele Tante at ville befæste Kjøbenhavn fra Landsiden maa anses for et Misgreb. Jeg tror, at det er en Feiltagelse, naar man mener, at denne Befæstning af Kjøbenhavn vilde være af væsentlig Nytte til at have vor Selvstændighed, ja, jeg tror, at den endda meget snarere i mange Tilfælde vilde indholde en Fare i saa Henseende. Jeg er